

D E C I Z I E

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând recursul declarat de către Nicolae Popescu reprezentat de către Adrian Manolache, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Pelin împotriva Întreprinderii cu capital străin „Rețelele electrice de distribuție Union Fenosa” societate pe acțiuni cu privire la contestarea actelor administrative, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2014, prin care a fost respinsă cererea de revizuire depusă de către Nicolae Popescu ca fiind inadmisibilă,

c o n s t a t ă:

La 14 februarie 2008, Vladimir Pelin a depus o cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „RED Union Fenosa” SA cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 21 decembrie 2007, a primit factura pentru consum fraudulos de energie electrică, prin care a fost impus să achite suma de 17346,08 lei.

Consideră că suma menționată a fost calculată în temeiul unui act ilegal – procesul-verbal nr. 000254 din 13 noiembrie 2007.

Menționează că cutia, în care sunt instalate contoarele, se află pe scară și el nu poate asigura securitatea acestora. El nu a avut acces la contorul său, cutia cu contoare permanent este încuiată, iar cheia se află la lucrătorii pârâtei.

Susține că expertiza efectuată de către A. Țugui la fața locului nu poate fi considerată drept dovadă în confirmarea faptului consumului fraudulos de energie electrică, deoarece acesta a venit împreună cu angajații pârâtei, prin urmare, nu este o persoană independentă.

Afirmă că conform art. 21 din Legea cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză propriu-zis nu a fost întocmit și respectiv concluziile făcute la fața locului sunt neargumentate. Mai mult ca atât, conform pct. 10.20 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice stabilește dreptul consumatorului de a alege expertiza pentru constatarea faptului dacă contorul a fost manipulat.

Invocă că constatarea vizuală la fața locului a faptului că sigiliul este falsificat în lipsa registrului de evidență a sigiliilor cu numărul acestora încă o dată confirmă faptul că angajații pârâtului singuri au inventat și înscenat faptul „falsificării” și „constatarea unui dispozitiv de tip „CIP” în interiorul contorului”.

Mai invocă că angajații pârâtului, contrar prevederilor pct. 10.16 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, nu au chemat pe cineva din membrii familiei sale pentru a verifica starea contorului de la bun început și pînă la deschiderea cutiei cu contoare, dar abia după ce au fost rupte sigiliile de la contorul său, au chemat și din acest motiv nu a dorit să fie prezent și să semneze procesul-verbal.

Menționează că persoanele, care au semnat procesul-verbal (martorii), nu au văzut personal cum a fost deschisă cutia, în care sunt instalate contoarele, nu au văzut starea inițială a sigiliilor, care ulterior, cum afirmă pârâta, s-au dovedit a fi falsificate și nu au văzut personal instalat dispozitivul de tip „CIP” în contor. Ei nu au fost prezenți la deschiderea cutiei cu contoare de la bun început. Ei au fost impuși să iasă din apartamentele lor, deoarece angajații pârâtei le-au deconectat energia electrică și au ieșit să vadă care este cauza și în acest mod au devenit „martori”, văzând sigiliile scoase și aruncate pe jos, iar contorul dezasamblat.

Prin urmare, solicită anularea procesului-verbal nr. 000254 din 13 noiembrie 2007 și a facturii pentru consum fraudulos de energie electrică din 18 decembrie 2007, întocmite de către pârâtă.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 aprilie 2011 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012 a fost respins apelul declarat de către Vladimir Pelin și menținută hotărârea primei instanțe.

La 06 noiembrie 2013, Nicolae Popescu a depus o cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârilor judecătorești și restituirii pricinii spre rejudecare în primă instanță.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2014 a fost respinsă cererea de revizuire depusă de către Nicolae Popescu ca fiind inadmisibilă.

La 06 februarie 2014, Nicolae Popescu reprezentat de către Adrian Manolache a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de apel și emiterea unei noi încheieri cu privire la admiterea cererii de revizuire.

Recurentul Nicolae Popescu reprezentat de către Adrian Manolache, în motivarea recursului, a indicat că încheierea instanței de apel este ilegală și neîntemeiată.

Menționează că apartamentul deconectat de la rețeaua electrică aparține recurentului cu drept de proprietate începând cu anul 2005, fapt ce se confirmă prin contractul de donație încheiat între Vladimir Pelin și recurent la 04 august 2005.

Susține că orice hotărâre sau decizie ce ține de apartamentul menționat, îndeosebi deconectarea acestuia de la rețeaua electrică ori stabilirea unor datorii are ca efect atingerea sau lezarea directă a drepturilor proprietarului acestuia, adică a recurentului, iar ultimul nu a avut nici o calitate procesuală în cadrul acestui proces. Acesta nu a fost antrenat sau atras în proces nici ca parte și nici ca intervenient accesoriu.

Afirmă că Vladimir Pelin, cât și ÎCS „RED Union Fenosa” SA știau despre faptul că recurentul este proprietarul apartamentului nr. 60 din bd. Moscovei, 15/2, mun. Chișinău, însă din motive neclare, nu au solicitat instanței ca ultimul să fie atras în proces.

Invocă că este greșită concluzia instanței precum că consumatorul este Vladimir Pelin, dar nu Nicolae Popescu, deoarece preavizul privind achitarea datoriei și deconectarea apartamentului de la energia electrică a fost expediată recurentului de către ÎCS „RED Union Fenosa” SA, dar nu lui Vladimir Pelin, care era parte în proces.

Consideră că instanța de apel a interpretat și aplicat greșit prevederile art. art. 446-449 CPC.

Prin referința depusă la 25 februarie 2014 ÎCS „RED Union Fenosa” SA a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de judecată, după examinarea cererii de revizuire, emite încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă în cazul în care cererea de revizuire contravine prevederilor art. 451 CPC.

Din materialele dosarului rezultă că recurentul Nicolae Popescu a depus o cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de către el și menținută hotărârea primei instanțe din 22 aprilie 2012, prin care a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Drept temei al declarării revizuirii, recurentul a indicat art. 449 lit. c) CPC, care prevede că revizuirea se declară în cazul în care instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că instanța de apel, examinând cererea de revizuire, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de către Nicolae Popescu ca fiind inadmisibilă, fiind corect stabilit că cele invocate de către ultimul în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiul prevăzut la art. 449 lit. c) CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea hotărârii.

Actele pricinii denotă faptul că obiect al prezentei acțiuni îl constituie anularea procesului-verbal nr. 000254 din 13 noiembrie 2007 și a facturii pentru consum fraudulos de energie electrică din 18 decembrie 2007, care au fost întocmite de către ÎCS „RED Union Fenosa” SA în cadrul raporturilor juridice rezultate din contractul de furnizare a energiei electrice încheiat între ÎCS „RED

Union Fenosa” SA și Vladimir Pelin, care este în vigoare și în prezent, nefiind reziliat de părți.

Astfel, recurentul Nicolae Popescu nu a fost subiect al raportului juridic respectiv, nefiind parte a contractului de furnizare a energiei electrice și participant la constatarea consumului fraudulos de energie electrică. Mai mult ca atât, nici în prezent, Nicolae Popescu nu este parte a contractului de furnizare a energiei electrice la locul de consum – apartamentul nr. 60, bd. Moscova, 15/2, mun. Chișinău.

Prin urmare, prin decizia, a cărei revizuire se solicită, lui Nicolae Popescu nu i-au fost lezate careva drepturi.

De asemenea, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție mai reține că procedura de revizuire prevăzută de art. art. 449-453 CPC servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice care înseamnă, conform jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, între altele, că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Excepție de la acest principiu poate fi doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (cazul Brumărescu contra României nr. 28342/95; cazul Roșca contra Moldovei nr. 6276/02).

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că admiterea cererii de revizuire depusă de către Nicolae Popescu ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil, garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene pentru Drepturile Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei.

În contextul celor expuse, instanța de recurs apreciază critic argumentele reprezentantului recurentului invocate în recurs, deoarece acestea nu constituie temei de admitere a recursului.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că încheierea contestată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către reprezentantul recurentului sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Nicolae Popescu reprezentat de către Adrian Manolache.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Pelin împotriva Întreprinderii cu capital străin „Rețelele electrice de distribuție Union Fenosa” societate pe acțiuni cu privire la contestarea actelor administrative.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi